Lietas Nr. 121006914
Lietas arhīva Nr. 1-0069-14/4

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Limbažos, 2014.gada 18.augustā

Limbažu rajona tiesas tiesnese D.Glinka

izskatīja rakstveida procesā /A.M./ pilnvarnieka zvērināta advokāta Andreja Krūmiņa sūdzību par Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka administratīvā pārkāpuma lietā Nr. 510514895 pieņemto lēmumu, un

konstatēja:

Limbažu rajona tiesā 2014.gada 12.jūnijā reģistrēta /A.M./ pilnvarnieka zvērināta advokāta Andreja Krūmiņa sūdzība par Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. 510514895.

Sūdzības iesniedzējs lūdz izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu Nr. 510514895 un atbrīvot /A.M./ no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

2014.gada 20.maijā Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieks, izskatot pie administratīvās atbildības sauktās personas (turpmāk- Iesniedzēja) sūdzību par 2014.gada 26.aprīļa administratīvā pārkāpuma protokola - paziņojumā Nr. 510514895 pieņemto lēmumu (turpmāk- Lēmums), nolēma atstāt negrozītu pieņemto Lēmumu.

Iesniedzēja tam nepiekrīt. Sākotnējā sūdzībā iesniedzēja norādīja, ka uzskata par iespējamu lūgt iestādi atbrīvot viņu no administratīvās atbildības izdarītā pārkāpuma maznozīmīguma dēļ. Lūgums tika pamatots ar LAPK 21.panta pirmo daļu, kur noteikts, ka, ja ziņas par administratīvo pārkāpumu ir pietiekamas, lai konstatētu, ka izdarītais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kurai ir piekritīga lietas izskatīšana, ir tiesīga neuzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību vai izbeigt uzsākto lietvedību un atbrīvot personu no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Piemērojamās tiesību normas otrā daļa precizē, ka ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz četrdesmit *euro,* un, ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, var atzīt par maznozīmīgu.

Pārkāpumu var atzīt par maznozīmīgu, ja ir konstatējami šādi priekšnosacījumi: 1)pārkāpums izdarīts ceļu satiksmē; 2)par to paredzētais naudas sods nepārsniedz EUR 40; 3)pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai.

Augstākās tiesas Senāts 2009.gada 12.februāra spriedumā lieta SKA-15/2009 14.punktā norādījis, ka administratīvais pārkāpums ir atzīstams par maznozīmīgu, ja, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus (tostarp administratīvā pārkāpuma raksturu un citus būtiskus apstākļus), administratīvā soda uzlikšana par izdarīto pārkāpumu nebūs lietderīga, tas ir, izdarītais pārkāpums ir tik nebūtisks, ka par to pārkāpējam nav nepieciešams uzlikt sodu, bet ir pietiekami izteikt mutvārdu aizrādījumu, kas ir preventīvs (audzinoša rakstura) līdzeklis, kas vērsts uz to, lai persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu, saprastu savas uzvedības prettiesiskumu un turpmāk to nepieļautu.

No Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) 21.panta jēgas, tajā noteikto kritēriju izvērtējums ir institūcijas (amatpersonas) subjektīvs vērtējums, kurš var tikt pārvērtēts visās pārsūdzības instancēs. Šos kritērijus nevar vērtēt ar kādiem īpašiem pierādījumiem, kuri pirms vai pēc tam būtu jāvāc pārkāpumu fiksējušai amatpersonai. Līdz LAPK 21.pantā paredzēto kritēriju izvērtēšanai, administratīvā pārkāpuma lietā jābūt neapšaubāmiem pierādījumiem, ka pārkāpums patiešām noticis un ka tas ir maznozīmīgs.

Objektīvi apskatot situāciju, kurā sūdzības iesniedzēja ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir secināms, ka tas izdarīts pavasarī, kad automašīnu novietošana nebija apgrūtināta. No fotouzņēmumiem nevar konstatēt, ka transportlīdzeklis ir radījis draudus citiem satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai.

LAPK 149.10.pants pēc savas būtības apskata visus likumpārkāpumus, kuri ir saistīti ar apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu. Lielākoties apstādināts vai ilgstoši stāvošs transportlīdzeklis neapdraud citus ceļu satiksmes dalībniekus vai viņu mantu. Arī konkrētajā lietā Policija nav iesniegusi procesuāli nostiprinātus pierādījumus tam, ka sūdzības iesniedzēja pārkāpums rada draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, un fotouzņēmumi to neapstiprina.

Lai šādu pārkāpumu atzītu par maznozīmīgu, ir jāpastāv citiem apstākļiem, kuri konkrēto pārkāpumu atšķir no citiem analoģiskiem pārkāpumiem. Šādai atšķirībai ir vismaz daļēji jāattaisno pārkāpēja rīcība, novietojot transportlīdzekli stāvēšanai neatļautā vietā, turklāt šīs atšķirības izpausmei ir jābūt konstatējamai attiecībā pret pārējiem ceļu satiksmes dalībniekiem.

Iesniedzēja iesniegusi pierādījumus tam, ka automašīnu novietojusi stāvēšanai, jo vēlējās apmeklēt vecāku sapulci, kura norisinājās /Nosaukums/, /adrese/, un izglītības iestādei pieguļošie stāvlaukumi bija aizņemti, un tuvumā nebija citas brīvas stāvēšanas vietas. Pie apstākļiem, kad pašvaldības izglītības iestādes tuvumā nav pietiekami plaša stāvlaukuma, automašīnas novietošana skolai pieguļošās teritorijās bez attiecīgas atļaujas, ja tas netraucē citiem satiksmes dalībniekiem, uzskatāma par maznozīmīgu pārkāpumu.

Tiesā 2014.gada 21.jūlijā saņemts lestādes rakstveida paskaidrojums par sūdzību (lietas 19.-23.lapa). 2014.gada 26.aprīlī fiksēts, ka transportlīdzeklis ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ (turpmāk - Transportlīdzeklis) novietots stāvēšanai pie /adrese/.nama, Rīgā, 532.ceļa zīmes ar 842.papildzīmi darbības zonā.

Lietā nav strīda, ka stāvēšanas aizliegums pie /adrese/.nama, Rīgā, tiek regulēta ar 522.ceļa zīmi un 842.papildzīmi.

CSN 4.punkts nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Pamatojoties uz CSN 298.16 papildpunktu norādījumu zīme 522.zīme nozīmē "Stāvēšanas aizlieguma zona". Stāvēt aizliegts uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 522.zīmi.

CSN 136.3.punkts nosaka, ka aizliegts stāvēt 327.ceļa zīmes darbības zonā un - attiecīgi nepāra vai pāra datumos - 328. vai 329. ceļa zīmes darbības zonā, kā arī uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 522.ceļa zīmi.

CSN 307.punkts nosaka, ka papildzīmes tiek lietotas kopā ar citām zīmēm un precizē vai ierobežo attiecīgo zīmju darbību.

CSN 307.26.punkts nosaka, ka papildzīmes tiek lietotas kopā ar citām zīmēm un precizē vai ierobežo attiecīgo zīmju darbību, proti, 842.papildzīme "Pārējā papildinformācija". Norāda informāciju, ko nesatur pārējās papildzīmes (atceļ apstāšanās un stāvēšanas aizliegumu 326., 327., 328. un 329.zīmes darbības zonā transportlīdzekļiem ar speciālām atļaujām (vadītājam automobiļa salonā pie priekšējā stikla jānovieto atļauja), norāda laikposmu, kurā atļauts iekraut un izkraut kravu), norāda informāciju par velosipēdu satiksmes organizācijas īpatnībām (vienvirziena, divvirzienu satiksme, satiksme uz vienvirziena ceļa pretēji kopējai transportlīdzekļu plūsmai u.c.) vai velosipēdu braukšanas maršrutus (uz zaļa vai zila fona) u.tml.).

LAPK 149.^{10} panta piektās daļa 12.punkts paredz administratīvo atbildību par stāvēšanu 327. ceļa zīmes darbības zonā un attiecīgi nepāra vai pāra datumos 328. vai 329. ceļa zīmes darbības zonā, kā arī uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 522.ceļa zīmi - uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit euro apmērā.

Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

LAPK 243.panta otrā daļa paredz, ka LAPK 243.pantā minētos faktus konstatē ar sekojošiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video un tml.).

Līdz ar to par pierādījumiem lietā var kalpot administratīvā pārkāpuma protokols - paziņojums, lestādes darbinieku ziņojumi un foto attēli.

Ceļu satiksmes likuma 1.panta 8.punktā ir noteikts, ka Ceļu satiksmes noteikumi ir Ministru kabineta normatīvais akts, kas nosaka ceļu satiksmes kārtību un ir saistošs visām fiziskajām un juridiskajām personām.

Ceļu satiksmes likuma 19.panta pirmā daļa uzliek par pienākumu ceļu satiksmes dalībniekiem izpildīt Ceļu satiksmes likuma, CSN un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Izvērtējot lietā esošos pierādījumus kopsakarā ar lietas Pieteicēja paskaidrojumiem, lestāde konstatē, ka lietā nepastāv strīds par to, ka Transportlīdzekli bija novietojusi stāvēšanai administratīvā pārkāpuma protokola-paziņojuma Nr.510514895 (turpmāk - Protokols) noradītajā vietā, proti, Transportlīdzeklis novietots stāvēšanai 522.ceļa zīmes ar 842.papildzīmi darbības zonā.

Lai konstatētu LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 12.punktā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvu, nepieciešams konstatēt, ka Pieteicējs Protokolā norādītajā laikā un vietā novietoja automašīnu stāvēšanai bez 842.papilzīmē „Pārējā papildinformācija” norādītās atļaujas.

No augstāk minētā secināms, ka /adrese/.nama, Rīgā, stāvvietā, stāvēšanai drīkst novietot transportlīdzekļus, kuriem ir izsniegtas /adrese/.nama, Rīgā, atļaujas un Pieteicējam, novietojot Transportlīdzekli stāvēšanai, šī atļauja jānovieto Transportlīdzekļa salonā pie priekšējā stikla.

CSN 307.26.punktā expressis verbis noteikts, ka vadītājam automobiļa salonā pie priekšējā stikla jānovieto atļauja.

Ievērojot CSN 307.26.apakšpunktā noteikto, nav pietiekami, ja personai attiecīga atļauja vispārīgi ir izsniegta. Atļaujai ir jābūt novietotai automobiļa salonā pie priekšējā stikla.[1] Kā redzams no Pietiecējas paskaidrojumiem, tad Pieteicējai /adrese/.nama, Rīgā, atļauja nav izsniegta un Pieteicēja ir atzinusi savu vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Pieteicējas lūgums atzīt pārkāpumu par maznozīmīgu nav pamatots. LAPK 21.panta pirmā daļa noteic, ka tad, jaizdarītais administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kas pilnvarota izlemt lietu, var atbrīvot pārkāpēju no

administratīvās atbildības un aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Ceļu satiksmē izdarīta pārkāpuma atzīšanai par maznozīmīgu LAPK 21.panta otrā daļa paredz divus kritērijus: pirmkārt, par attiecīgo pārkāpumu paredzētais naudas sods nepārsniedz četrdesmit euro; otrkārt, šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai.

LAPK 21.pants nepiešķir personai subjektīvās tiesības, bet gan paredz lēmuma pieņēmēja rīcības brīvību atbrīvot personu no administratīvās atbildības. Tomēr ikvienā gadījumā tiesību normu piemērotājam ir pienākums izvērtēt to, vai attiecīgajā personas nodarījumā saskatāmas administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes un vai ir kādi apstākļi, kas varētu personas administratīvo atbildību izslēgt.

Satversmes tiesa 2011. gada 11. janvāra spriedumā lietā Nr. 2010-40-03 9.2. punktā ir atzinusi, ka satiksmes drošību apdraudoša nodarījuma kaitīgums un bīstamība izpaužas tajā apstāklī, ka persona, kuras rīcībā ir paaugstinātas bīstamības avots - transportlīdzeklis, neievēro normatīvajos aktos ietvertos CSN vai transportlīdzekļu ekspluatācijas noteikumus un rezultātā tiek nodarīts kaitējums cilvēka dzīvībai, veselībai, kā arī sabiedrības drošībai. Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 19. panta ceturto daļu, katram ceļu satiksmes dalībniekam ir tiesības uzskatīt, ka arī citas personas ceļu satiksmes norisē izpildīs noteiktās prasības.

Viena no galvenajām tiesību normas pazīmēm ir tā, ka tiesību norma satur obligātus priekšrakstus jeb vispārsaistošu regulējumu. Ar tiesību normu palīdzību, ievērojot taisnīguma un vienlīdzības principus, valsts panāk gan jau radušās, gan potenciālas interešu konflikta situācijas atrisinājumu (Satversmes tiesas 1999. gada 9. jūlija sprieduma lieta Nr. 04-03(99)).

Iestāde konstatē, ka konkrētajā gadījumā LAPK 21.pants nav piemērojams, jo apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanas konstatēšana un vainīgo personu obligāta sodīšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu kārtību ceļu satiksmē un vienveidīgu tiesību normu piemērošanu, lietās, kurās personām tiek noteikta administratīvā atbildība par apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu. Turklāt, pastāv tiesiskais regulējums, kas uzliek par pienākumu sodīt visas personas, kas ir izdarījušas minēto pārkāpumu, lai panāktu vienlīdzīgu attieksmi pret visām personām un taisnīguma ievērošanu, piemērojot administratīvos sodus.

Augstākās tiesas Senāts 2009.gada 12.februāra spriedumā lietā Nr. SKA-15/2009 atzinis, ka administratīvais pārkāpums ir atzīstams par maznozīmīgu, ja, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus (tostarp izdarītā administratīvā pārkāpuma raksturu un citus lietā būtiskus apstākļus), administratīvā soda uzlikšana par izdarīto pārkāpumu nebūtu lietderīga. Citiem vārdiem, izdarītais pārkāpums ir tik nebūtisks, ka par to pārkāpējam nav nepieciešams uzlikt sodu, bet ir pietiekami izteikt mutvārdu aizrādījumu, kas ir preventīvs (audzinoša rakstura) līdzeklis, kas vērsts uz to, lai persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu, saprastu savas uzvedības prettiesiskumu un turpmāk to nepieļautu.

Līdz ar to, lai atzītu pārkāpumu par maznozīmīgu saskaņā ar LAPK 21.pantu, nepieciešams konstatēt tādus konkrētajai lietai raksturīgus apstākļus, kuri gan neizslēdz administratīvā pārkāpuma esību (sastāvu), bet kuru dēļ jebkāda soda piemērošana attiecīgajā situācijā būtu pārmērīga vai neadekvāta.

LAPK 17.pants paredz, ka pie administratīvās atbildības nav saucama persona, kaut arī tā izdarījusi šajā kodeksā vai citos normatīvajos aktos, kas nosaka administratīvo atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem, paredzētu darbību, ja tā rīkojusies galējās nepieciešamības stāvoklī, tas ir, lai novērstu briesmas, kas draud valsts vai sabiedriskajai kārtībai, īpašumam, pilsoņu tiesībām un brīvībām, noteiktajai pārvaldes kārtībai, ja šīs briesmas konkrētajos apstākļos nav bijis iespējams novērst ar citiem līdzekļiem un ja nodarītais kaitējums ir mazāks nekā novērstais. Konkrētā gadījumā Transportlīdzekļa novietošana stāvvietā pie /adrese/.nama, Rīgā, 522.ceļa zīmes ar 842.papildzīmi darbības zonā, nav uzskatāma par rīcību galējās nepieciešamības stāvoklī LAPK 17.panta izpratnē, jo Pieteicējs varēja novietot Transportlīdzekli stāvēšanai citā vietā saskaņā ar CSN prasībām vai organizēt laiku, tā lai varētu ierasties uz vecāku sapulci laikus, nepārkāpjot CSN.

Pieteicēja lūgums piemērot LAPK 21.pantu un atzīt pārkāpumu par maznozīmīgu pie konkrētā lietā esošiem apstākļiem būtu pretrunā ar LAPK 22.pantu, kas nosaka, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus. Ja Transportlīdzekļa novietošana stāvvietā, proti, 522.ceļa zīmes ar 842.papildzīmi darbības zonā bez logā ieliktas stāvēšanas atļaujas, kas informē pērējos satiksmes dalībniekus par tiesībām izmantot stāvvietu, lai novietotu transportlīdzekli potenciāli tuvāk vietai, ko apmeklē Pieteicējs, var tikt atzīta par objektīvu apstākli uz kā pamata var piemērot LAPK 21.pantu, tad Pieteicējs un citi ceļu satiksmes dalībnieki regulāri pārkāps ceļu satiksmes noteikumus, lūdzot tos atzīt par maznozīmīgiem un ceļu satiksmes dalībniekiem vairs nebūtu pienākums saņemt atļaujas un novietot tās redzamā vietā. Pie šādiem apstākļiem Iestādes darbiniekiem būtu bezjēdzīgi konstatēt pārkāpumus un tiktu pārkāptas citu iedzīvotāju privātās tiesības izmantot stāvvietas, pamatojoties uz izsniegtām atļaujām. Šāda situācija nav pieļaujama, jo radīs haosu un nenoteiktību ceļu satiksmē.

LAPK 22.pants nosaka, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Iestāde lūdz noraidīt /A.M./ pieteikumu par Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2014.gada 20.maija lēmumu Nr. 10/510514895/1173.

Saskaņā ar LAPK 288. un 289.pantu, Augstākas iestādes pieņemtu lēmumu persona, kura saukta pie administratīvās atbildības, var pārsūdzēt rajona tiesā desmit darba dienu laikā no lēmuma paziņošanas dienas. Atbilstoši Paziņošanas likuma 8.panta trešajai daļai, dokuments, kas paziņots kā ierakstīts pasta sūtījums, uzskatāms par paziņotu septītajā dienā pēc tā nodošanas pastā. No 2014.gada 20. maija lēmuma Nr. 10/510514895/1173 un pavadraksta administratīvā pārkāpuma lietas materiālos, kura atrodas Pielikumā, var secināt, ka Lēmums nodots pastā 21.05.2014., tātad, Lēmuma paziņošanas diena ir 2014.gada 28.maijs. Pārsūdzēšanas termiņa pēdējā diena ir 2014.gada 11.jūnijs. /A.M./ pilnvarotā pārstāvja Andreja Krūmiņa sūdzība 2014.gada 10.jūnijā Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldē iesniegta termiņā, ko apliecina pasta zīmogs uz aploksnes (lietas 7.lapa).

Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6}panta pirmajai daļai, sūdzība izskatāma rakstveida procesā 2014.gada 18.augustā, par ko 2014.gada 27.jūnija rakstveida paziņojumā informēti sūdzības iesniedzējs un Iestāde (lietas 18.lapa). Lūgums par sūdzības izskatīšanu mutvārdu procesā no sūdzības iesniedzēja nav saņemts.

Iepazinusies un novērtējusi visus administratīvā pārkāpuma lietā iesniegtos rakstveida pierādījumus, no Rīgas Domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas saņemto administratīvā pārkāpuma lietu, kuras oriģināls atrodas sūdzības lietas Pielikumā, tiesa atzīst, ka sūdzība nav pamatota un Pieteikums noraidāms.

Saskaņā ar lietā noskaidrotiem apstākļiem, 2014.gada 26.aprīlī fiksēts, ka transportlīdzeklis ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, novietots stāvēšanai pie /adrese/.nama, Rīgā, 532.ceļa zīmes ar 842.paplidzīmi darbības zonā.

Ceļu satiksmes likuma 19.panta pirmā daļa uzliek par pienākumu ceļu satiksmes dalībniekiem izpildīt Ceļu satiksmes likuma, CSN un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

CSN 4.punkts nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Lietā arī nav strīda, ka stāvēšanas aizliegums pie /adrese/.nama, Rīgā, tiek regulēta ar 522.ceļa zīmi un 842.papildzīmi.

Pamatojoties uz CSN 298.16.papildpunktu norādījumu zīme 522.zīme nozīmē "Stāvēšanas aizlieguma zona". Stāvēt aizliegts uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 522.zīmi.

CSN 136.3.punkts nosaka, ka aizliegts stāvēt 327.ceļa zīmes darbības zonā un - attiecīgi nepāra vai pāra datumos - 328. vai 329. ceļa zīmes darbības zonā, kā arī uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 522.ceļa zīmi.

CSN 307.punkts nosaka, ka papildzīmes tiek lietotas kopā ar citām zīmēm un precizē vai ierobežo attiecīgo zīmju darbību.

CSN 307.26.punkts nosaka, ka papildzīmes tiek lietotas kopā ar citām zīmēm un precizē vai ierobežo attiecīgo zīmju darbību, proti, 842.papildzīme "Pārējā papildinformācija" norāda informāciju, ko nesatur pārējās papildzīmes (atceļ apstāšanās un stāvēšanas aizliegumu 326., 327., 328. un 329.zīmes darbības zonā transportlīdzekļiem ar speciālām atļaujām (vadītājam automobiļa salonā pie priekšējā stikla jānovieto atļauja), norāda laikposmu, kurā atļauts iekraut un izkraut kravu), norāda informāciju par velosipēdu satiksmes organizācijas īpatnībām (vienvirziena, divvirzienu satiksme, satiksme uz vienvirziena ceļa pretēji kopējai transportlīdzekļu plūsmai u.c.) vai velosipēdu braukšanas maršrutus (uz zaļa vai zila fona) u.tml.).

Latvijas Administratīvā pārkāpuma kodekss (turpmāk - LAPK) 149.^{10}panta piektās daļas 12.punkts paredz administratīvo atbildību par stāvēšanu 327. ceļa zīmes darbības zonā un attiecīgi nepāra vai pāra datumos 328. vai 329. ceļa zīmes darbības zonā, kā arī uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 522.ceļa zīmi - uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit euro apmērā.

Izvērtējot lietā esošos pierādījumus kopsakarā ar Pieteicējas paskaidrojumiem, tiesa konstatē, ka pierādījumi konkrētajā administratīvā pārkāpuma lietā - administratīvā pārkāpuma protokols, paziņojums (atrodas Pielikumā) un foto attēli atbilst LAPK 243.panta prasībām.

CSN 307.26.punktā noteikts, ka vadītājam automobiļa salonā pie priekšējā stikla jānovieto atļauja. /adrese/.nama, Rīgā, stāvvietā, stāvēšanai drīkst novietot transportlīdzekļus, kuriem ir izsniegtas /adrese/.nama, Rīgā, atļaujas un Pieteicējam.

Nav strīda, ka /A.M./ Transportlīdzekli bija novietojusi stāvēšanai administratīvā pārkāpuma protokolā- paziņojumā Nr.510514895 norādītajā vietā pie /adrese/.nama, Rīgā, proti, Transportlīdzeklis 2014.gada 26.aprīlī bija novietots stāvēšanai 522.ceļa zīmes ar 842.papildzīmi darbības zonā, bet /A.M./ nebija attiecīgas atļaujas transporta līdzekļa novietošanai konkrētajā vietā.

LAPK 21.panta pirmā daļa noteic, ka tad, ja izdarītais administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kas pilnvarota izlemt lietu, var atbrīvot pārkāpēju no administratīvās atbildības un aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu. Ceļu satiksmē izdarīta pārkāpuma atzīšanai par maznozīmīgu LAPK 21.panta otrā daļa paredz divus kritērijus: pirmkārt, par attiecīgo pārkāpumu paredzētais naudas sods nepārsniedz četrdesmit euro; otrkārt, šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai.

LAPK 21.pants nepieļķir personai subjektīvās tiesības, bet gan paredz lēmuma pieņēmēja rīcības brīvību atbrīvot personu no administratīvās atbildības. Tomēr ikvienā gadījumā tiesību normu piemērotājam ir pienākums izvērtēt to, vai attiecīgajā personas nodarījumā saskatāmas administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes un vai ir kādi apstākļi, kas varētu personas administratīvo atbildību izslēgt.

Satversmes tiesa 2011.gada 11. janvāra sprieduma lietā Nr. 2010-40-03 9.2 punktā ir atzinusi, ka satiksmes drošību apdraudoša nodarījuma kaitīgums un bīstamība izpaužas tajā apstāklī, ka persona, kuras rīcībā ir paaugstinātas bīstamības avots - transportlīdzeklis, neievēro normatīvajos aktos ietvertos CSN vai transportlīdzekļu ekspluatācijas noteikumus un rezultātā tiek nodarīts kaitējums cilvēka dzīvībai, veselībai, kā arī sabiedrības drošībai. Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 19. panta ceturto daļu katram ceļu satiksmes dalībniekam ir tiesības uzskatīt, ka arī citas personas ceļu satiksmes norisē izpildīs noteiktās prasības.

Viena no galvenajām tiesību normas pazīmēm ir tā, ka tiesību norma satur obligātus priekšrakstus jeb vispārsaistošu regulējumu. Ar tiesību normu palīdzību, ievērojot taisnīguma un vienlīdzības principus, valsts panāk gan jau radušās, gan potenciālas interešu konflikta situācijas atrisinājumu.

Iestāde konstatē, ka konkrētajā gadījumā LAPK 21.pants nav piemērojams, jo apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanas

konstatēšana un vainīgo personu obligāta sodīšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu kārtību ceļu satiksmē un vienveidīgu tiesību normu piemērošanu, lietās, kurās personām tiek noteikta administratīvā atbildība par apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu. Turklāt, pastāv tiesiskais regulējums, kas uzliek par pienākumu sodīt visas personas, kas ir izdarījušas minēto pārkāpumu, lai panāktu vienlīdzīgu attieksmi pret visām personām un taisnīguma ievērošanu, piemērojot administratīvos sodus.

Augstākās tiesas Senāts 2009.gada 12.februāra spriedumā lietā Nr.SKA-15/2009 atzinis, ka administratīvais pārkāpums ir atzīstams par maznozīmīgu, ja, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus (tostarp izdarītā administratīvā pārkāpuma raksturu un citus lietā būtiskus apstākļus), administratīvā soda uzlikšana par izdarīto pārkāpumu nebūtu lietderīga. Citiem vārdiem, izdarītais pārkāpums ir tik nebūtisks, ka par to pārkāpējam nav nepieciešams uzlikt sodu, bet ir pietiekami izteikt mutvārdu aizrādījumu, kas ir preventīvs (audzinoša rakstura) līdzeklis, kas vērsts uz to, lai persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu, saprastu savas uzvedības prettiesiskumu un turpmāk to nepieļautu.

Līdz ar to, lai atzītu pārkāpumu par maznozīmīgu saskaņā ar LAPK 21.pantu, nepieciešams konstatēt tādus konkrētajai lietai raksturīgus apstākļus, kuri gan neizslēdz administratīvā pārkāpuma esību (sastāvu), bet kuru dēļ jebkāda soda piemērošana attiecīgajā situācijā būtu pārmērīga vai neadekvāta.

LAPK 17.pants paredz, ka pie administratīvās atbildības nav saucama persona, kaut arī tā izdarījusi šajā kodeksā vai citos normatīvajos aktos, kas nosaka administratīvo atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem, paredzētu darbību, ja tā rīkojusies galējās nepieciešamības stāvoklī, tas ir, lai novērstu briesmas, kas draud valsts vai sabiedriskajai kārtībai, īpašumam, pilsoņu tiesībām un brīvībām, noteiktajai pārvaldes kārtībai, ja šīs briesmas konkrētajos apstākļos nav bijis iespējams novērst ar citiem līdzekļiem un ja nodarītais kaitējums ir mazāks nekā novērstais.

Tiesa piekrīt lestādes viedoklim, ka transportlīdzekļa novietošana stāvvietā pie /adrese/.nama, Rīgā, 522.ceļa zīmes ar 842.papildzīmi darbības zonā, nav uzskatāma par rīcību galējās nepieciešamības stāvoklī LAPK 17.panta izpratnē, jo Pieteicēja varēja novietot Transportlīdzekli stāvēšanai citā vietā saskaņā ar CSN prasībām vai organizēt savu laiku tā, lai varētu ierasties uz vecāku sapulci laikus, nepārkāpjot CSN.

Pieteicējas lūgums par LAPK 21.panta piemērošanu un pārkāpuma atzīšanu par maznozīmīgu konkrētā situācijā būtu pretrunā ar LAPK 22.pantu, kas nosaka, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Ja Transportlīdzekļa novietošana stāvvietā, proti, 522.ceļa zīmes ar 842.paplidzīmi darbības zonā bez logā ieliktas stāvēšanas atļaujas, kas informē pērējos satiksmes dalībniekus par tiesībām izmantot stāvvietu, lai novietotu transportlīdzekli potenciāli tuvāk vietai, ko apmeklē Pieteicēja, var tikt atzīta par objektīvu apstākli uz kā pamata var piemērot LAPK 21.pantu, tad Pieteicēja un citi ceļu satiksmes dalībnieki turpinās pārkāpt ceļu satiksmes noteikumus, lūdzot tos atzīt par maznozīmīgiem un ceļu satiksmes dalībniekiem vairs nebūtu pienākums saņemt atļaujas un novietot tās redzamā vietā.

Administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanā procesuālus pārkāpumus tiesa nekonstatē.

LAPK 32.panta otrā daļa noteic, ka, uzliekot administratīvo sodu, jāņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personība, viņa vainas pakāpe, mantiskais stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Par LAPK 149.^{10}panta piektās daļas pārkāpumu ir paredzēts tikai viens soda veids un apmērs - četrdesmit *euro.* Tāpēc konkrētā gadījumā, konstatējot attiecīgo pārkāpumu, nav nepieciešams vērtēt vēl kādus citus lietas apstākļus, lai pamatotu konkrēta soda mēra piemērošanu un pietiek tikai ar pārkāpuma konstatāciju. Ņemot vērā LAPK nosacījumus, izvērtējot piemērojamā soda apmēra samērīgumu ar izdarītā pārkāpuma raksturu, lestāde pamatoti nav apspriedusi atbildību mīkstinošus un citus apstākļus, bet gan tikai vērtējusi, ka ir izdarīts attiecīgs administratīvais pārkāpums, par ko ir paredzēts administratīvais sods četrdesmit *euro* apmērā.

Novērtējot kopsakarā administratīvā pārkāpuma lietas apstākļus, atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.panta trešajai daļai, tiesnese atzīst, ka /A.M./ darbībās ir konstatējams LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 12)punktā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvs, viņa pie administratīvās atbildības saukta pamatoti.lestādes 2014.gada 20.maija lēmumā nr.10/510514895/1173 ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, un, atbilstoši LAPK 289.^{13} panta trešās daļas normai,pievienojas lestādes lēmuma motivācijai.

Lēmums atstājams negrozīts, bet Pieteicējas sūdzība noraidāma.

Ņemot vērā iepriekš minēto un pamatojoties uz LAPK 289.^{12} panta otrās daļas 1.punktu, un 289.^{18}panta pirmo daļu, tiesa

nosprieda:

Atstāt negrozītu Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2014.gada 20.maija lēmumu Nr. 10/510514895/1173 „Par iesniegumu", ar kuru atstāts negrozīts pieņemtais lēmums par administratīvā protokola- paziņojuma Nr. 510514895 piemērošanu /A.M./, personas kods /personas kods/, un /A.M./ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Vidzemes apgabaltiesā 10 dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Limbažu rajona tiesā.

Tiesnese D.Glinka